

POLITISK ORIENTERING den 17. december 2015:

Et finanskollaps større end 2008 er allerede i gang

Med formand Tom Gillesberg

EU's nye regler for kriseramte banker dræber

15. december 2015 – En 68-årig italiensk pensionists selvmord i byen Civitavecchia, efter at han mistede hele sin opsparing gennem sin banks reduktion af gæld gennem bail-in (ekspropriering af kundernes indeståender), har rystet det italienske folk. Det har sat fokus på de brutale, nye EU-regler ved kriseramte banker, som træder i kraft i alle medlemslande den 1. januar 2016. Pensionistens bank var en af fire mindre, italienske banker, der havnede i krise og blev »rekonstrueret« af regeringen den 22. november 2015. Flere end 100.000 bankkunder mistede deres opsparing.

Italienernes ophidselse steg til kogepunktet, da det kom frem, at, mens almindelige bankkunder mistede deres livsopsparing, så fik store långivere og aktieejere forvarsel og kunne afvikle deres poster, der i visse tilfælde løb op i millioner.

Fra den 1. januar 2016 er alle EU-lande tvunget til at tilpasse sig de nye regler for bankrekonstruktion, indbefattet reduktion af bankens gæld (bail-in), for banker, der rammes af

krise.

Reduktion af gæld er den bureaukratiske term for tyveri af bankkundernes midler. Men, som i tilfældet med rekonstruktionen af de fire, små italienske banker, der kun delvist tog de kundeindeståender, som EU-reglementet tillader, er dette et tveægget sværd. Denne bankredningsmetode kan snarere kæntré banksystemet end hjælpe det. Det var også, hvad LaRouche-bevægelsen og mange andre sagde, da Den europæiske Centralbank (ECB) og EU-kommissionen kom med forslaget til bankrekonstruktion. Vi advarede om, at det ville give bagslag og skabe større ustabilitet, da det ville sprede panik blandt bankkunderne, der ville løbe storm på bankerne ved det mindste tegn på krise og trække deres penge ud.

I tilfældet med de fire mindre, italienske banker, Banca Etruria, Banca Marche, Carichiati (Sparekassen Chieti) og Carife (Sparekassen Ferrara), blev bankrekonstruktionen gennemført ved en regeringsbeslutning. Dette hastværk viser, at regeringen forsøgte at få det afklaret før 1. januar, for at undgå at være tvunget til at anvende EU's nye reglement til reduktion af bankgælden. Regeringen kunne derfor gennemføre en delvis gældsreduktion. Indeståender på bankkonti blev ikke rørt, men aktier og obligationer i bankerne blev inddraget. Ca. 100.000 ejere af opprioriterede obligationer (subordinate bonds) med høj risiko, men også et højt afkast, mistede alle deres penge op til 750.000 euro. De fire banker vil blive likvideret og opdelt i fire brobanker og en 'dårlig bank' (en 'rygsæk' for dårlige lån). Bankredningen (bail-in) er på 3,5 mia. euro, der vil blive betalt af en bankhjælpefond, som er en indskudsgarantifond, der ejes af banksystemet.

Men denne indskudsgarantifond har ikke penge nok. Derfor skal tre storbanker, Unicredit, Intesa og UBI, stille op med penge, mod at regeringen giver de tre banker skattelettelser på i alt to mia. euro. Dette er blevet afsløret af forbrugerorganisationen Adusbef og betyder, at det er skatteborgerne og bankkunderne, der skal betale regningen.

De mennesker, der har investeret i de opprioriterede obligationer, var ikke ordentligt informeret og var ikke klar over, at deres værdipapirer var ligestillet med bankaktierne, og derfor omfattet af en gældsreduktion. Da det dernæst kom frem, at de større fisk gik fri, så vendte raseriet sig ikke alene mod bankerne, men også mod regeringen, der ledes af Matteo Renzi. Han blev endnu mere presset, da det desuden kom frem, at både hans minister Elena Maria Boschi og hans egen familie har nære bånd til ledelsen af en af de fire kriseramte banker.

Regeringen er nu blevet tvunget til at støtte oprettelsen af en parlamentarisk undersøgelse, som er velkommen, hvis den får en uvildig formand. Det, der er påkrævet, er en dristig og uræd formand som Ferdinand Pecora, New Yorker-advokaten af italiensk herkomst, der var leder af den berømte amerikanske Senatskomité i 1933, som afslørede de mægtigste banker på Wall Street og banede vejen for Franklin Roosevelts finansreformer og genopbygningsprogrammet New Deal.[1] På lignende vis skulle den italienske undersøgelse kunne afsløre, hvordan bankerne har narret deres kunder, men også, hvordan de fire kriseramte banker er blevet lavet om til kasinoer og er gået konkurs. En sådan undersøgelse bør bevirke, at der genindføres regler for god bankpraksis og indskydergaranti gennem en bankopdelingslov (Glass-Steagall). Dette spørgsmål har i mange år ligget på bordet, hvor LaRouche-bevægelsen har ført en kampagne for bankopdeling[2] og direkte og indirekte har påvirket det italienske parlament, der har to kamre, således, at der nu foreligger seks (!) forskellige indstillinger til lovforslag om at indføre en bankopdeling.

Blandt initiativtagerne til disse lovforslag har både Marco Zanni og Alessandro Di Battista fra Femstjernebevægelsen i løbet af de seneste dage udtalt sig med krav om, at bankopdelingen nu må gennemføres for at beskytte bankkunderne! Zanni, der er medlem af Europaparlamentet, sagde her den 9. december, at forslaget om at indføre »en moderne

Glass/Steagall-lov med en ren og tvungen opdeling af bankerne i traditionel lånevirkksomhed (kommerciel bankvirksomhed) og så spekulativ investeringsbankaktivitet« nu er nødvendig for at »undgå en ny systemkrise«.

Alessandro Di Battista, medlem af parlamentet, genlancerede spørgsmålet om en bankopdeling i et TV-interview den 10. december:

– Lad os én gang for alle, sagde han, udskille kommercielle banker fra investeringsbanker, så en medborger kan vide, at, når han sætter penge ind i en bank, så er denne bank ikke indblandet i spekulationsvirksomhed, spiller ikke på aktiemarkederne, men blot udsteder lån og bedriver normal bankvirksomhed.

Ovenstående artikel er skrevet af Ulf Sandmark, LaRouche-rörelsen i Sverige.

[1] Se 16. sep. 2015: »Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleart Armageddon. Foregrib! FDR's Første 100 Dage« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8147> Artiklen indeholder mange henvisninger til andre artikler på dansk.

[2] Se: Lyndon LaRouche: Fire Nye Love til USA's (og verdens) redning, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460>

Leder, 17. december 2015: USA: Finanskrakket accelererer; Franklin Roosevelt ville have lukket Wall Street, i en fart!

»Gode nyheder! Wall Street er færdig. Lad os nu genopbygge landet.«

Sådan lyder det fra LaRouchePAC-møder på Manhattan og i store byer over hele USA, med denne erklæring: »Finanskrakket er i gang: Kun en revolution i politikken kan afvende katastrofen«.

Det såkaldte »jungkældskollaps« i det amerikanske finanssystem bringer budskabet om et generelt finanskrak, der kan komme over os ved månedens slutning.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche udstedte erklæringen om en national mobilisering, fordi han havde advaret om dette krak – der er meget mere end et »junkbondkollaps« – og krævede, at præsident Franklin Roosevelts politik omgående blev implementeret for at standse det.

Larouche sagde i går, at det eneste, der er sikkert omkring dette krak, er, at det »accelererer i en accelererende rate, og er ude af kontrol; den kontrolfaktor, der kan standse det, er at gennemføre præsident Franklin Roosevelts politik imod Wall Street og for national, økonomisk genrejsning«.

FDR indtog sit embede og standsede bogstavelig talt et krak, med en 'banklukkeferie' og Glass/Steagall-loven for at lukke

Wall Streets spekulation ned; dernæst udstedte han statslig kredit til produktiv beskæftigelse og fornyet produktivitet.

Som LaRouche understregede, så er dette krak allerede dødbringende. I Italien, hvor fire banker netop er gået bankerot, blev bankkundernes opsparing eksproprieret af storbankernes »bail-in«-politik, og mindst én bankkunde har begået selvmord. I Canada, hvor »energisektorens junkbond-krak« hidtil har været mere intensivt end i USA, er der massearbejdsløshed og selvmordsbølger blandt produktive arbejdere i Alberta og Saskatchewan på den anden side af grænsen – en advarsel til USA.

Wall Street, og City of Londons spekulative finansverden, må lukkes ned. Hvis vi giver dette krak lov til yderligere at accelerere, vil folk dø. Som LaRouche sagde, man må beskytte folk fra at dø – ikke flere selvmord!

Det eneste alternativ til accelererende kaos er atter at sætte FDR's politik i arbejde. Begynd med Glass-Steagall, for at gøre en ende på Wall Street. LaRouche advarer: Dette skal gøres omgående!

At genindføre Glass-Steagall vil lukke Wall Streets spekulation ned på en reguleret måde, hvis det sker med det samme. Dernæst kan en Nationalbank, i traditionen efter Alexander Hamilton, tage sig af statslig kredit, likviditet, rentesatser, alle de økonomiske faktorer, som Federal Reserve har rodet grundigt rundt med. Politikken er produktiv kredit, beskæftigelse og produktivitet pr. person.

Men Obama? Han har fremkaldt dette kollaps ved at blokere for genindførelsen af Glass-Steagall og ved at gennemføre »britisk politik«: en politik for en anti-teknologisk, anti-industriel »klimaforandring«.

Som det så ofte blev sagt om Herbert Hoover, så er Obama et dumt sv... Han må fjernes fra embedet som en væsentlig del af løsningen på denne økonomiske og finansielle krise.

Leder, 16. december 2015: Wall Streets kollaps er uafvendeligt – Kun Franklin Roosevelts politik, med Glass-Steagall og statslig kredit til realøkonomisk investering, kan forhindre et kollaps ned i Helvede

En fjerde New York-hedgefond lukkede i dag for udtræk, som følge af, at hele junk- og højrente-obligationsmarkedet er i færd med at nedsmelte. I takt med, at de raketstore spekulative lån i olie, gas og mineraler løber ind i kollapsende priser under en sløv økonomi, er flere »markedseksperter« (gribbeinvestorer) såsom Wilbur Ross og Carl Icahn kommet med erklæringer, hvor de siger, at de ser en trussel om, at kollapset i junkkredit kan sprede sig til det langt større kreditmarked for kreditvurderings-selskaber – hvilket muligvis kunne få hele det vestlige finanssystem til at krakke.

Under alle omstændigheder står systemet ikke til at redde. Lyndon LaRouche sagde i dag, at alle pengene på Wall Street er nominelle, spekulative værdipapirer, der ikke er en rød øre værd og må afskrives på samme måde, som Franklin Roosevelt gjorde det, da han tiltrådte sit embede i 1933. FDR kunne dernæst sætte folk i arbejde og atter give en befolkning, der nær var blevet drevet ud i døden, sin værdighed tilbage. Men situationen i dag er langt værre. LaRouche påpegede de tusinder, måske millioner, af midaldrende, aktive mennesker, der er drevet ud af arbejdsstyrken, og som kommer ud i stofmisbrug, hvilket er, hvad der ligger bag den seneste tids voldsomme stigning i selvmord. Han påpegede den italienske borger, hvis livsopsparing blev stjålet under en bank »bail-in« (dvs. ekspropriering af kundernes indeståender) i sidste uge – »et signal om, at gribbene er gået for vidt«.

Obama står i vejen for den eneste løsning på katastrofen, som er en gennemførelse af Glass-Steagall og en lukning af »for store til at lade gå ned«-bankerne og den efterfølgende opbygning af et nyt system. Det, der mangler, er lederskab – der kan fjerne Obama, gennemføre Glass-Steagall og skabe en genrejsning af USA's og verdens økonomi gennem store infrastrukturprojekter sammen med BRIKS og Kinas programmer under den Nye Silkevej. »Det kræver ikke et stort antal mennesker«, sagde LaRouche i dag, »men et antal store mennesker«.

Hvis den rablende fascist Donald Trump og Obama-marionetten Hillary Clinton blev fjernet som kandidater, så kunne de anstændige kandidater og andre fra både det demokratiske og republikanske parti komme sammen for at udføre jobbet, nu, før finanssystemet imploderer, og før Obama kan begynde sin krig med Rusland og Kina.

I dag meddelte (udenrigsminister) John Kerry, efter et møde med Sergei Lavrov og Vladimir Putin i Moskva, at USA ikke længere stillede krav om, at Assad skulle afsættes, før en koalition imod terroristerne kan lanceres og en

overgangsproces til en ny regering initieres i Syrien. Som Putin gentagne gange har sagt, så er det kun det syriske folk, der kan beslutte, hvem, der skal regere Syrien, på trods af Obamas kriminelle regimeskift-galskab. John Kerry har nu brudt med denne Obama-politik – men, så længe, Obama forbliver ved magten, så længe eskalerer faren for krig ganske enkelt, alt imens finanssystemets krak kommer stadig nærmere – måske i de næste par dage.

Flyveblad, 15. december 2015: Finanskrakket er i gang – Kun en revolution i den transatlantiske politik kan afvende katastrofen

Hele det transatlantiske, London/Wall Street finanssystem befinder sig på randen af det totale kollaps. Det kunne ske hver time, hver dag, det skal være. De kritiske tegn er allerede synlige for enhver, der ikke med overlæg gør sig blind. Fire italienske banker er gået fallit i den forgangne uge, med den Europæiske Unions påtvungne bail-in plyndring af indskydernes midler til følge. Puerto Rico har allerede meddelt, at landet sandsynligvis vil gå i betalingsstandsning den 1. januar over en forfalden gæld på 1 milliard dollar, toppen af en gældsboble til i alt 72 mia. dollar; og gribbefondene er helt eksponeret. Flere hedgefonde, der er eksponeret over for Puerto Ricos gæld og den bankerot, der har

fundet sted i sektoren for skiferolie og -gas, er allerede bukket under. Dette er blot et forvarsel om det transatlantiske systems umiddelbart forestående, totale sammenbrud.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 14. december 2015: Vil finanssystemet overleve en mulig rentestigning

Med formand Tom Gillesberg

https://soundcloud.com/si_dk/vil-finanssystemet-overleve-en-mulig-rentestigning-og-et-kollaps-af-gaeldsboblen-denne-uge

Genindfør Glass/Steagall- bankopdelingsloven NU:

Italien: En halv bail-in er nok til at sprede panik

27. november 2015 – En delvis bail-in (ekspropriering af bankindeståender, *-red.*) af fire mindre banker i Italien er i færd med at fremprovokere panik og stormløb på bankerne. Det ironiske er, at regeringen gennem denne halve bail-in troede, den kunne forhindre et stormløb på bankindeståender ved ikke at gennemføre de fulde EU-regulativer for bankopløsning, der inkluderer en bail-in af [læs: tyveri fra] aktieindehavere, obligationsindehavere og indskydere. Indskyderne blev udeladt, men de såkaldte »underordnede obligationsindehavere« blev inkluderet. Dette berører omkring et hundrede tusinde kunder og 750.000 euro.

Regeringens eksekutive ordre, der blev udstedt søndag, den 22. nov., vedrører Banca Etruria, Banca Marche, Carichiati (Chieti Sparekasse) og Carife (Ferrara Sparekasser). De fire banker vil blive opløst og opsplittet i fire 'bro-banker' og en 'dårlig bank'. Denne bail-out (statslig bankredning, *-red.*) vil koste 3,5 mia. euro, som vil blive betalt af en bankopløsningsfond, der etableres af Indskydergarantifonden (DGF), der ejes af banksystemet.

DGF hr imidlertid ikke penge nok. De tre store banker vil således erlægge pengene, og til gengæld vil regeringen tilstede de tre banker en skattenedsættelse til en total værdi af 2 mia.

Adusbef forbrugersammenslutningen afslører, at det på denne måde bliver skatteborgerne og bankkunderne, der betaler regningen. Især har købere af underordnede obligationer ikke fået tilstrækkelig information og var ikke klar over, at disse papirer ville blive betragtet som aktier, og således være med i en bail-in.

Pludselig blev mange kunders indeståender annulleret af bail-in af disse værdipapirer, og de vendte sig vredt imod bankerne. Fremtrædende personer fra fagforeninger advarede, alt imens de forsvarede kunderne, om, at situationen kunne blive voldelig og komme ud af kontrol.

Regeringen var blevet advaret af chefen for DGF, Salvatore Maccarone, der, under sine bemærkninger foran en parlamentskomite, havde sagt, at en bankopløsning med en bail-in kunne sprede panik og fremprovokere et stormløb på bankerne. Regeringen gennemforhandlede således med Bruxelles en bailout/bailin, der ikke ville røre indeståender, og ikke ville blive regnet for statslig hjælp.

Men selv om nominelle indeståender ikke røres, så skaber involveringen af underordnede obligationer ikke desto mindre panik. Dette bør være en advarsel til de EU-idioter, der troede, de kunne redde det bankerotte banksystem ved at udplyndre indskydere.

Det er en yderligere skandale, og faderen til regeringsminister Maria Elena Boschi, en nær medarbejder til Renzi, er vicepræsident for en af de banker, der nu får en bail-out, Banca Etruria.

USA: Wall Street og store dele af Obamaregeringen

»hader Glass-Steagall«

18. november 2015 – Professor William K. Black, økonomi- og juraprofessor ved Missouri Universitetet (i Kansas City) og tidligere banktilsynsmand, blev interviewet på Real News Network den 16. november. Black blev bedt om at kommentere senator Elizabeth Warrens(1) afsløring af og angreb på Dodd-Frank-lovens såkaldte »Swaps Pushout Rule« i slutningen af 2014. Denne ophævelse gav de fem største amerikanske banker, der kan beholde for 10 billioner dollar swap-kontrakter på deres regnskaber – mulighed for at være omfattet af garantien i FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, svarende til Statens Indskudsgarantifond, -red.), og som skatteborgerne kunne blive tvunget til at redde gennem statslige bankredningspakker (bail out) under det næste krak.

Prof. Black forklarede Wall Streets succesfulde fremstød for at bevare deres swaps under FDIC's beskyttelse således: »For at sætte det i sammenhæng, så er dette et af biprodukterne ved ophævelsen af Glass-Steagall. Glass-Steagall var den lov, der blev vedtaget under den Store Depression efter en anden undersøgelse af, hvad der var med til at forårsage den Store Depression. Og den sagde, at vi ikke bør give indskudsgarantier, som er en statslig støtteordning, til banker, når de ejer ting og er i konkurrence med andre virksomheder. Det giver ingen mening. Det ville være konkurrenceforvridende; give dem en fordel, og det ville påføre os en enorm risiko og skabe en masse interessekonflikter. Og Glass-Steagall fungerede fremragende i årtier, men så i – nær slutningen af præsident Bill Clintons embedsperiode arbejdede han ivrigt sammen med republikanerne for at komme af med Glass-Steagall.

Dernæst kom selvfølgelig den nuværende finanskrise. Og man skulle tro, at vi ville have genindført Glass-Steagall. Men præsident Obama og republikanerne aftalte, at de ikke ville bringe Glass-Steagall tilbage. Så Paul Volcker, tidl. formand

for Federal Reserve, og en person, som Obama havde ført frem i sin første kampagne, denne Paul Volcker – som dengang var verdens mest prestigøse finansekspert – gjorde tjeneste som økonomisk rådgiver til præsidenten. Så Paul Volcker sagde, well, hvis du ikke vil bringe Glass-Steagall tilbage, bør du i det mindste forhindre det, der hedder egenhandel med derivater. Det betyder, at bankerne handler på egne vegne. Og således fik vi Volcker-reglen og restriktioner på swaps (en form for finansielt derivat).«

Black forklarede, at den mest almindelige swap er en renteswap, hvor den ene part, sædvanligvis en bank, 'udveksler' med en anden part, sædvanligvis en bank. »Den ene får en fast rente, og den anden får en variabel rente, sædvanligvis baseret ud fra LIBOR, samt anden svindel, som vi har talt om. Så da de riggede LIBOR-satserne, så er de 10 billioner dollar, vi nævnte, en delmængde af de 350 billioner dollar i derivater, som de manipulerede ...

Se, det er virkelig noget skidt; det var det bedste, Volcker kunne gøre, men det er ikke særlig godt. For når man først ikke har Glass-Steagall, og reglen er, hvad enten det er banken, der handler på egne vegne, eller det er hedging (gardering) – well, man kan kalde næste hvad som helst for en hedge, og overholde Volcker-reglen, og rent ud sagt overholde det meste af swap-reglen også. Så det er ikke så lidt af et spørgsmål, om, selv uden ophævelsen, som du nævnte, om loven ville have været effektiv. Men, eftersom de jo var Wall Street, så ville de være absolut sikre på, at den var ineffektiv. Så de fik denne ophævelse ... som var meget højt prioriteret, og de skrev bogstavelig talt hovedparten af udkastet til den lov, der gjorde dette.

Og dette blev til dels gjort med modstand fra Obamaregeringen, for republikanerne holdt budgettet som gidsel. Men det skal siges, at store dele af Obamaregeringen – hvilket vil sige Finansministeriet og stabscheferne – har typisk modsat sig Volcker-reglen. De hader Glass-Steagall ... «

(1) Se også: **Senator Warren: Glass-Steagall “er præcist det, vi burde gøre”**.

Foto: Senator Elizabeth Ann Warren, 66 år, amerikansk jurist og senator for det demokratiske parti. Har siden 2013 repræsenteret delstaten Massachusetts.

Leder, 12. november 2015: Putin har ret: Obama gør fremstød for et termonukleart Armageddon

Den russiske præsident Vladimir Putin talte ved åbningen af en konference med ledere fra Forsvarsministeriet og militærindustrien i Sotji, Rusland, tirsdag, hvor han i skarpe vendinger advarede om, at præsident Barack Obamas politik er i færd med at drive verden mod en termonuklear udslettelse i en meget nær fremtid. I realiteten fremkom Putin med det mest vandtætte argument for, hvorfor USA's præsident må fjernes fra embedet nu.

Putin gjorde det klart, at USA har løjet om grundene til, at det bygger et globalt missilforsvarssystem, eftersom Iran nu har underskrevet P5+1-aftalen og afstået fra atomvåben. Målet for USA's og dets allieredes globale ABM har hele tiden været at ændre den globale, militære balance til fordel for USA's Prompt Global Strike-doktrin, dvs. evnen til at kunne lancere

et atomart førsteangreb imod Rusland (og som angiveligt skulle ødelægge modpartens evne til et gengældelsesangreb, -red.). Rusland for sin del vil ikke finde sig i dette; og Rusland bygger nye våbensystemer, af hvilke nogle allerede er i felten, og som kan modgå enhver ABM-fordel, som USA måtte opnå.

Dette er den samme Barack Obama, hvis mærke for udenrigspolitisk »succes« har været massedråbs-droneprogrammet, under hvilket et ukendt antal uskyldige civile er blevet dræbt for blot posthumt at blive klassificeret som »fjender dræbt under kamp«, eller, mere enkelt, »offer for krigen«. Under diskussion med sine medarbejdere fra LaRouches Politiske Komite onsdag trak Lyndon LaRouche en klar linje mellem menneskelige væsener og uhyrer, som Obama, der ikke har nogen evne til agape, næstekærlighed, og således mangler de menneskelige, følelsesmæssige egenskaber, der adskiller mennesket fra dyret.

LaRouche bemærkede, at Californiens guvernør Jerry Brown har samme karakter som Obama, totalt distanceret fra ethvert begreb om agape.

Selv, hvis et termonukleært Armageddon kan undgås i den umiddelbare fremtid, så har Obamas syv år i embedet, der fulgte efter otte år med Bush-Cheney, haft en total disintegration af livsvilkårene for det store flertal af amerikanere til følge. Den seneste grusomhed er den massive stigning af kokainproduktionen i Colombia, der uundgåeligt meget snart vil antage form af en strøm af billig kokain, der kommer ind i USA. Dette kommer oveni det allerede epidemiske spring i heroinafhængighed og afhængighed af smertestillende medicin. Det amerikanske folk er udset som målskive for en ny og ondsindet, britisk Opiumskrig. Tilfældet med Colombia eksemplificerer dette; med præsident Santos, en protege af Tony Blair og Obama-allieret, der åbenlyst har promoveret legalisering af narkotika, har nedlukket coca-udryddelsesprogrammerne og nu er i den endelige fase for

forhandlinger om en narko-fred med den berygtede narko-terrorist FARC.

Præsidenten for Boston Federal Reserve Bank er også kommet ud i denne uge med svare advarsler om en nedsmeltning af den kommercielle ejendomsboble og bemærkede, at situationen er mere alvorlig end i september 2007, hvor bolig- og erhvervsejendomsmarkedet først nedsmeltede; dette førte til nedsmeltningen i 2008 og den efterfølgende kvantitative lempelse ('pengetrykning').

Hvis vi ser bort fra faren for atomkrig, så er de reelle livsbetingelser for det store flertal af amerikanere blevet ødelagt i løbet af de seneste 15 år med Bush og Obama. Europa er i en endnu værre tilstand med førende nationer som Tyskland og Frankrig, der er håbløst kollapsede, og med Storbritannien allerede i et totalt økonomisk sammenbrud. Alt imens det transatlantiske område går fra ondt til værre, og førende britiske kredse pønser på krig som en vej ud af deres dilemma, så er situationen i Asien og Eurasien en kvalitativt anden, med Kina, Rusland og Indien, der fører an i indsatsen for at afstikke en ny kurs for virkeligt, globalt samarbejde og en videnskabelig revolution, der vil blive til gavn for hele menneskeheden.

Muligheden for at lancere et sådant »nyt paradigme for menneskeheden«[1] er forhånden, og det første, altafgørende skridt er afsættelsen af Obama og nedlukning af Wall Street, så processen med økonomisk genrejsning og heling i USA kan påbegyndes.

[1] Se video med Helga Zepp-LaRouche m.fl., »Et nyt paradigme for civilisationen«, engelsk, med dansk udskrift.

Supplerende dokumentation:

Vladimir Putin advarer igen USA mod at bryde den strategiske atomvåbenbalance

12. november 2015: Den russiske præsident Vladimir Putin kom med skarpe åbningsbemærkninger inden mødet med topforsvarsfolk fra regeringen og repræsentanter for det russiske militære/industrielle kompleks under det årlige revisionsmøde. Mødet, der fandt sted tirsdag i Sotji, faldt sammen med meddelelsen om, at det russiske forsvarsbudget for næste år vil være 49 mia. dollar, hvor de 35 mia. er direkte øremærkede til de russiske bevæbnede styrker. Til sammenligning er det amerikanske forsvarsbudget 10-15 gange STØRRE: og to nye, amerikanske våbenprogrammer – det nye F-35 stealth kampfly og udskiftningen af ubåde, der medfører ballistiske missiler – er hver for sig mere kostbare end hele det russiske forsvarsbudget.

Putin fokuserede sine indledende bemærkninger omkring den trussel mod Rusland, som udgøres af USA's og dets allieredes globale missilforsvarsprogram. Putin sagde i begyndelsen af sine bemærkninger:

»Som vi alle ved opbygger USA og dets allierede uophørligt deres globale missileforsvarssystem. Desværre tager man hverken vore bekymringer eller vore samarbejdsforslag i betragtning. Vi har ved flere lejligheder indikeret, at vi anser sådanne handlinger for at være et forsøg på at underminere den eksisterende atomvåbenbalance, og på faktisk at destabilisere hele systemet med regional og global stabilitet.«

Putin bemærkede, at Washington vedvarende har hævdet, at ABM-deployeringerne relaterede til faren fra Iran, men deployeringerne fortsætter, selv efter P5+1-aftalen. Han sluttede:

»Derfor«, konkluderede han, »er henvisninger til de iranske og nordkoreanske atommissiltrusler et dække for de sande intentioner, der i realiteten drejer sig om at neutralisere andre atomstaters strategiske atompotentiale, ud over USA og deres allierede; primært vedr. Rusland, selvfølgelig, og om at opnå en afgørende militær overlegenhed med alle de heraf følgende konsekvenser.«

Det faktum, at Putin ikke uddybede *»de heraf følgende konsekvenser«*, udvandede på ingen måde hans direkte budskab: Obama, lige som Bush og Cheney før ham, er hastigt i færd med at drive verden mod en atomar konfrontation. Putin gjorde det klart, at Rusland allerede forbereder sig til en sådan konfrontation gennem netop det arbejde, der var emnet for dette særlige, årlige møde, som han talte til.

Putin forklarede:

»Vi har gentagne gange sagt, at Rusland vil tage de nødvendige, tilsvarende forholdsregler for at styrke sit atompotentiale. Vi vil ligeledes også arbejde på anti-missilforsvarssystemer, men i det første stadium, som vi gentagent har sagt, vil vi fokusere også på offensive systemer, der kan overvinde ethvert anti-missilforsvarssystem.«

Putin bemærkede i sine slutbemærkninger, at Rusland i de seneste tre år har arbejdet på at udvikle

»flere lovende våbensystemer, der kan udføre kampmissioner i dybden under betingelser med et anti-missilforsvarssystem«,

og bemærkede, at kampenhederne er begyndt at modtage sådanne nye våbensystemer allerede i år.

Det er ikke alle, der i USA og Vesten ikke har opfattet pointen. Stephen Blank, senior-stabsmedlem ved USA's Udenrigspolitiske Råd, skrev for nylig en artikel med overskriften, *»The West Underestimates Putin at its Peril«*

(‘Vesten undervurderer Putin, til sit eget fordærv’). Han begynder,

“For den store, britiske militæranalytiker Basil Liddell-Hart var det aksiomatisk, at formålet med krige var en bedre fred. Med andre ord, så, for at være succesfulde, må de sættes i forbindelse med politiske resultater og strategiske landvindinger.» Efter en bemærkning om, at Obamaregeringen har vist sig at være ude af stand til strategisk tænkning, skrev Blank, »Hvilke fejl, Rusland og dets bevæbnede styrker så end måtte have, så er foragt for strategi ikke en af dem. Washingtons eliter, med få undtagelser, kan ikke acceptere, at den russiske præsident Vladimir Putin tænker og handler strategisk.» Dernæst demonstrerer Blank, at, i det aktuelle tilfælde med Syrien, er det præcis, hvad Putin gør. Han konkluderer, at »Putin kunne måske sluttelig tabe spillet i Syrien, for intet er så uforudsigeligt som krig. Men denne mulighed kan ikke retfærdiggøre den selvbehagelighed, arrogance og intellektuelle dovenskab, der truer USA’s interesser og dets allierede.»

I *Guardian* den 10. nov. bragte Julian Borger spørgsmålet direkte tilbage til USA’s atomvåbenprovokationer mod Moskva. Borger rapporterede om nylige advarsler fra tidl. viceformand for Generalstabscheferne, gen. James Cartwright, der udtalte, at moderniseringen af USA’s taktiske atomvåben i Europa, B-61 12, gør dem »brugbare«, og dette udgør en alvorlig fare for at glide ind i en atomkrig. Cartwright sagde til PBS, »Hvis jeg, med bevarelse af samme sprængkraft, kan nedbringe sprængstofmængden, og derfor det sandsynlige atomnedfald, osv., gør dette det så mere anvendeligt i en præsidents eller national sikkerhedsbeslutningstagers øjne? Og svaret er, at det sandsynligvis kunne være mere anvendeligt.« Borger bemærkede, »Det store ved atomvåben var, at deres anvendelse angiveligt var utænkkelig, og de var derfor et afskrækkelsesmiddel mod overvejelser om en ny verdenskrig. Når de først bliver ’tænkkelige’, befinder vi os i et andet, og

langt farligere, univers.

**RADIO SCHILLER den 2.
november 2015.**

**Syrien: Gennembrud på topmøde
i Wien;**

**men Obama sender
militærrådgivere til Syrien!**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 29.
oktober 2015:**

**Flygtningekrisen: kræves:
handling nu//**

**Obama truer Kina med militære
midler**

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 28. oktober 2015: Briterne er totalt bankerotte: Tiden er inde til at dumpe Obama, Schäuble og Wall Street

Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Storbritannien fandt sted på et tidspunkt, hvor den britiske økonomi er totalt kollapsede, de britiske banker totalt bankerotte, det britiske monarki i en tilstand af opløsning og hele det globale, anglo-hollandske system på randen af total disintegration. Kineserne er udmærket klar over alle disse kendsgerninger, og handler i overensstemmelse hermed.

Ud fra Vestens standpunkt er tiden inde til en grundig hovedrengøring, før de britisk-ejede desperadoer, såsom præsident Obama, starter den verdenskrig, som de har prøvet på at fremprovokere, siden afsættelsen og mordet på Libyens Gaddafi i slutningen af 2011. Drivkraften bag deres fremstød for krig er deres bankerotte tilstand og deres umiddelbart forestående tab af magten. Det afgørende spørgsmål er nu, om verden, med begyndelse i den transatlantiske sektor, vil styrte ud i kaos, eller om der i tide kan ske en reguleret afslutning på det britiske system gennem en genoplivning, med begyndelse i USA, af Hamiltons økonomiske principper.

Den amerikanske Kongres er dysfunktionel, som det er blevet bevist af den kendsgerning, at Kongressen ikke har foretaget

sig noget for at imødegå Obamas politik med Dronedrab, selv uger efter, at *The Intercept* har udgivet »Drone-papirerne« (den tyske Forbundsrag har allerede afholdt høringer med whistleblowers, der er fhv. amerikanske dronepiloter). Kongressen er gennemgribende korrump, især republikanerne, med ganske få undtagelser. Wall Streets blotte eksistens sikrer fortsættelsen af denne korrupsion. Udslet Wall Street, der allerede er håbløst bankerot, og så vil Kongressen kunne føres tilbage til sit forfatningsmæssige mandat. Udslet Wall Street, og Obama er væk.

I Europa er den tyske finansminister Wolfgang Schäuble hovedpersonen bag promoveringen af nedskæringspolitikken, der fører til folkemord, og som i Tyskland går under betegnelsen »det sorte nul«. Tysklands næststørste tabloidavis, *Welt am Sonntag*, kom i sin søndagsudgave med et åbent krav om, at den tyske kansler Angela Merkel skulle dumpes pga. sin bløde holdning til flygtningepolitikken og i stedet erstattes med Schäuble. Hvis Europa skal overleve, må Schäuble, ligesom Obama, omgående afsættes.

Selve USA's økonomi er, efter 15 år med britisk-ejede præsidenter, i en tilstand af fysisk-økonomisk sammenbrud. Sammenbruddet i den amerikanske, produktive økonomi accelererer enormt, som det ses af de seneste rapporter om den voksende fattigdom, samt af ti måneders konsekutiv nedgang i den industrielle produktion. Vitale sektorer, som boliger, konstruktion, transport og maskinværktøj følger en accelererende, nedadgående kurve. Dette har Obama ansvaret for. Han ødelagde med overlæg den amerikanske økonomi på vegne af Wall Street og London – og med størstedelen af Kongressen som medskyldig. Kongressen bør modtage en betinget opsigelse: Før I dumper Obama og nedlukker Wall Street, få I ingen løn. I fortjener ingen løn. Find jer en produktiv beskæftigelse andetsteds, eller, hvad der er bedre, gør jeres arbejde ved at afsætte Obama og gøre en ende på Wall Streets elendighed, gennem vedtagelse af Glass-Steagall og en genoplivning af

statskredit i traditionen efter Alexander Hamilton (Det unge USA's første finansminister, -red.), for en genoplivning af arbejdskraftens produktive evne, gennem investeringer i infrastruktur og programmer, der drives frem af nye videnskabelige opdagelser.

Foto: Den tyske finansminister, Wolfgang 'det sorte nul' Schäuble

USA: Økonomisk udvikling og Den nye Silkevej rammer Washington, D.C. (incl. video and english transcript): EIR Forum: Ending Permanent Warfare and Financial Panic

27. oktober 2015 – **EIR** leverede et nødvendigt chok til Washington, D.C. i dag på National Press Club, under titlen: »En afslutning på permanent krig og finansiel panik: Glass-Steagall og den Globale Silkevej«. Blandt mange andre gæster hørte og debatterede 35 personer fra ambassadestabe fra lande i hele verden præsentationer ved Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche og fhv. senator til den amerikanske Kongres Mike Gravel fra delstaten Alaska.

Missionen var at præsentere det umiddelbart tilgængelige, håndgribelige alternativ til krisen i den transatlantiske verden med økonomisk forfald og endeløse krige. Dette i en amerikansk hovedstad, der lider under økonomisk nedtrykthed og krigslede, og som skal vedtage nedskæringer af pensions- og sundhedsydelse samtidig med, at beskatningen af en befolkning, der er ved at gå under økonomisk, skal øges. Zepp-LaRouche og senator Gravel gjorde det klart, at, med genindførelsen af Glass-Steagall i den transatlantiske sektor, sammen med en opkobling til den udviklingspolitik, som repræsenteres af Den nye Silkevej, samt en afslutning af Barack Obamas katastrofale rolle som præsident, kan krisen i USA og Europa vendes til en økonomisk genrejsning.

Helga Zepp-LaRouche er hovedperson bag og forfatter til *EIR's* udførlige specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, der har fået opbakning fra mange økonomiske institutioner i Kina og nu er udgivet som kinesisk bog, der nyder bred cirkulation i Kina.

Mike Gravel var den senator, der brød Washington-reglen, da han i 1971 i Kongressen oplæste de såkaldte »Pentagon-papirer« om Vietnamkrigen (og således sikrede, at disse oplysninger blev optaget i Senatets journal, -red.), og som i 2007, under en præsidentkandidatdebat, udfordrede Barack Obama ved, med stor forudseenhed, at kalde denne for en kandidat for krig, inklusive atomkrig.

Gravel udfordrer sine kolleger i den aktuelle søvngænger-Kongres til at åbne op for Obamas hemmelige dronekrige, hans uautoriserede, evindelige krige i Mellemøsten og Nordafrika, samt krigskonfrontationer rettet mod Rusland og Kina. Han sagde til forsamlingen, at han samarbejder med Lyndon og Helga LaRouche, fordi han støtter konceptet med Silkevejens globale infrastrukturudvikling og den måde, hvorpå LaRouche-parret organiserer til fordel for dette. Han sagde:

»Vi befinder os i en 'Augusts Kanoner'-situation: Vi må have

en fremgangsmåde over for Den nye Silkevej, som med en Marshall-plan.«

Med en beskrivelse af den forværende flygtningekrise i Europa, som er skabt af Obama som det direkte resultat af hans krige, kaldte Helga Zepp-LaRouche dette for »de brændende skjorters tid«, [1] hvor ledernes skjorter brænder pga. krise, og hvor »en ny æra for menneskehedens fælles mål« kan initieres.

Under den timelange diskussion og debat fik gæsterne EIR-specialrapporter og tegnede abonnementer på EIR Alert-service. Zepp-LaRouche, Gravel samt Lyndon LaRouche blev interviewet af amerikanske og udenlandske medier.

I en senere diskussion efter forummets afslutning fokuserede Lyndon LaRouche på forummets centrale betydning som værende missionsorienteret. Han sagde:

»Hvad gør du for at skabe et højere udviklingsniveau for de levende og for dem, der følger efter? – Det er målestokken for din moralitet.«

»Wall Street er i færd med at ødelægge USA's befolkning. Det påtvinger den amerikanske befolkning mere og mere fattigdom – ikke blot år for år, og sæson efter sæson! Det er en gift; skaf jer af med det. Obama er en morder af uskyldige civile, en krigsmager og en tyv. Hvad vil du gøre for at redde menneskeheden fra disse udyr?«

»Forsøm ikke, af mangel på lidenskab, at bringe i orden, hvad du burde have bragt i orden i din levetid.«

[1] Fra gr. Mytologi; den forgiftede skjorte, der brændte Herakles og fik ham til at kaste sig på ligbålet; en 'destruktiv kraft eller sonings-indflydelse'.

Her følger det engelske udskrift af hovedtaler v/ Helga Zepp-LaRouche og Mike Gravel: (en dansk oversættelse af Helgas tale kommer snarest):

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 15. oktober 2015

Med formand Tom Gillesberg

**Leder, 13. oktober 2015:
Et britisk trick? Dette er ikke den Bernie Sanders, han har givet sig ud for at være**

Søndag, 11. okt., netop, som Barack Obama på showet »60 Minutes« atter blev fremvist som den aggressive, buldrende, men svage, »britiske krigspræsident«, han har vist sig at være, blev han overøst med ros fra Bernie Sanders på

programmet »Meet the Press«.

Dette skal angiveligt være den samme Bernie Sanders, der ønskede en kandidat, som kunne udfordre den »dybt skuffende« Obama, der stillede op til genvalg for tre år siden. Den Bernie Sanders, der dengang, på Thom Hartman Tv-show, sagde:

Der er millioner af amerikanere, der er dybt skuffede over præsidenten, og som mener, at han med hensyn til social sikkerhed (i USA, primært folkepensioner og invalidepensioner o. lign., -red.) samt flere andre spørgsmål, sagde en ting som kandidat og nu, som præsident, gør noget ganske andet; der ikke kan fatte, at han har været så svag – hvad årsagen så har været – mht. forhandlinger med republikanerne. Og der er dyb skuffelse. En af årsagerne til, at præsidenten har kunnet bevæge sig så langt mod højre, er, at der ikke er nogen hovedopposition til ham. Og jeg mener virkelig, at det ville være godt for dette land, hvis folk begyndte at tænke på nogle kandidater derude, der kan begynde at opstille en kontrast med en progressiv dagsorden, i modsætning til det, Obama gør.

Så kandidat Sanders er altså på det seneste vendt på en tallerken, hvilket vil skade mht. til et valg, nøjagtig, som Hillary Clinton er blevet skadet ved at fremstå som talerør for Obama. Det bør bemærkes, at Bernie Sanders' online fundraising køres af de samme, ledende folk, som kørte ditto for Obama i 2007-08, og af hvilke to har arbejdet for Det Hvide Hus lige siden; og denne Obama-fundraising-operation har øget Sanders' fundraising op til Hillary Clintons niveau. Men hvad der er vigtigere er spørgsmålet, om Bernie Sanders er blevet en del af et større, britisk trick for at korrumpere de demokratiske primærvalg, og som i realiteten gør det muligt for Obama at udpege vinderen og undertrykke den fremherskende dynamik, der på det seneste er set hos kandidater, der støtter en genindførelse af Glass-Steagall, samt skubbe andre kandidater i samme retning.

Obama har været en agent for interesserne på Wall Street/City of London, og for britiske krige, i hele sit præsidentskab. Wall Street og London, konfronteret med et nyt finanskollaps, ønsker frem for alt at knuse Glass/Steagall-dynamikken ud af valgkampagnen.

Den samme slags tricks blev kørt under Obamas første præsidentvalgkampagne og under andre valgkampagner i amerikansk historie, og således har forfalsket dem.

Er Bernie Sanders pålidelig? Hvorfor undlod han den 11. okt. at nævne sin hidtidige støtte til genindførelsen af Glass-Steagall? Hvor er hans tanker nu; hvor vil de være i morgen?

USA: Fhv. arbejdsminister Robert Reich: »Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og den eneste løsning er Glass-Steagall

10. oktober 2015 – I en klumme fra 9. okt. med titlen »Hillary, Bernie og Bankerne«, kommer fhv. arbejdsminister i Clinton-regeringen Robert Reich med en direkte advarsel om, at »Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og den eneste løsning er at genoplive Glass-Steagall.

Reich lægger ud med at sige, »gigantiske Wall Street-banker

truer fortsat millioner af amerikaneres velfærd«. Han bemærker Bernie Sanders' støtte til Glass-Steagall, Hillarys spilindsats og republikanernes »ingen grund til bekymring«-holdning.

»Der er tydeligvis grund til bekymring«, fortsætter han og bemærker stigningen i Wall Streets ejerskab af over 45 % af bankaktiver, og »den skjulte statsgaranti«, som de forlader sig på, og som han siger, er over »80 mia. dollar værd om året for de store banker«. De forventer at få en bailout (bankredning), hvis de får vanskeligheder, og »de vil næsten med sikkerhed få vanskeligheder igen, hvis der ikke gøres noget dramatisk for at stoppe dem.«

»Wall Street er på vej ud i en ny krise«, og det ville »kræve en høj pris« – af den amerikanske befolkning.

Han piller dernæst Hillarys forslag fra denne uge fra hinanden og siger, at det ikke er andet end en invitation til »mere udvanding og fiflerier« à la **Dodd/Frank-loven**.

Konklusion: »Den eneste måde at kontrollere Streets udskejelser på, er gennem reformer så store, dristige og offentlige, at de ikke kan udvandes – at bryde de største banker op og genoplive Glass-Steagall.«

I mellemtiden havde *Los Angeles Times* den 9. okt. et indlæg af Michael Hiltzik, der kom med et genopkog af den gamle løgn fra Barney Frank[1] (og mange andre) om, at Glass-Steagall ikke ville forhindre en krise i stil med den i 2008. »At bringe Glass-Steagall tilbage er ikke det universalmiddel, man tror, det er«, skriver Hiltzik og priser Barney Frank og promoverer en anden snedig plan for at komme uden om det.

Wall Streets linje er klar: Hvad som helst, blot ikke Glass-Steagall, for det er, hvad de frygter.

[1] Formand for finansudvalget i Repræsentanternes Hus siden 2007. **Se også LPAC-TV featurefilm: The Takedown of Glass-**

Foto: Fhv. arbejdsminister Robert Reich

Årligt IMF-møde kræver kvantitativ lempelse, og endnu mere kvantitativ lempelse

11. oktober 2015 – IMF's årlige møde sluttede i Lima, Peru, med et kommunique, der advarer verdens centralbanker om, at, hvis de ikke holder trit med kvantitativ lempelse, og så lidt til, vil det internationale finanssystem nedsmelte. »Fremskredne økonomier bør fastholde en imødekommende monetær holdning, hvor det er passende, i overensstemmelse med centralbankmandater.« Dokumentet tilføjer, nærmest som en eftertanke: »Vi er opmærksomme på farer for den finansielle stabilitet ... Usikkerhed og volatilitet på finansmarkederne er steget, og vækstperspektiverne på mellemlang sigt er svækket.«

IMF's direktør Christine Lagarde understregede ligeledes behovet for endeløse bailouts (bankredninger) i sine bemærkninger ved arrangementet og krævede, at især centralbankerne i EU og Japan var mere rundhåndede med kvantitative lempelser ('pengetrykning'), der på verdensplan nu beløbet sig til mere end 7 billioner dollars, siden 2009. ECB's, Den europæiske Centralbanks, chef, Mario Draghi, udtalte sin enighed heri i et interview den 11. okt. med det græske Kathimerini: »Vi er tilfredse med kvantitativ lempelse,

da det har imødegået og endda overgået vore indledende forventninger.« Bloomberg bemærkede i sin dækning af Draghis seneste bemærkninger, at han tidligere »har sagt, at ECB er parat til at udvide sit program med opkøb af værdipapirer, om nødvendigt.«

Et forslag om en politik, der er »i modstrid« med »lempelserne«, blev også lanceret i Lima af »høgene« for anti-kvantitativ-lempelse, inden for det finansielle rovdyr-establishment. Fire forhenværende centralbankfolk – Jean-Claude Trichet (ECB), Axel Weber (Bundesbank), Jacob Frenkel (Bank of Israel) og Arminio Fraga (Soros Fund, i øjeblikket udlånt til Bank of Brazil) – udgav en rapport i Lima, mens IMF mødet fandt sted, og som fordømmer varig kvantitativ lempelse: »Hovedrisikoen er, at overdreven afhængighed af stadig mere indgriben fra centralbanker kunne forværre de underliggende systemiske problemer og udsætte eller forhindre de nødvendige, strukturelle tilpasninger« – hvormed de mener bail-ins (eksproprieringer af bankindeståender) og deslige.

**LPAC Fredags-webcast 9.
oktober 2015:
Skrid til forebyggende
handling nu:
Glass-Steagall ind, Obama ud.**

v/Jeffrey Steinberg m.fl.

Jeff Steinberg om Lyndon LaRouches vurdering af udviklingen omkring situationen med Rusland, Syrien, Obama og bombningen af Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, ud fra et standpunkt om de nødvendige kulturelle ændringer, der skal til for at vende forandringerne i det 20. Århundrede omkring. Engelsk udskrift.

TAKE PRE-EMPTIVE ACTION NOW:

GLASS STEAGALL IN, OBAMA OUT

TRANSCRIPT

MATT OGDEN: Good evening.

You're joining us for LaRouche PAC weekly webcast for October 9, 2015. My name is Matthew Ogden, and I will be your host tonight. I'm joined in the studio by Jeffrey Steinberg of Executive Intelligence Review, and by Jason Ross of the LaRouche PAC Science Team, and we, together with a number of others, had the opportunity to meet with both Lyndon and Helga LaRouche briefly before filming this recorded webcast.

What I would like to begin with is just to make the point: that this has been a week of mobilization by the LaRouche PAC and the LaRouche movement across the country, both with our continuing intervention into New York City, and with the deployment of a number of activists into Washington, D.C., including a number of activists from the Manhattan area, who descended onto Capitol hill on Wednesday of this week, to saturate Congress with Mr. LaRouche's newest statement on the urgent necessity for the immediate action to shut down Wall Street with the reinstatement of Glass-Steagall.

This statement had quite a substantial impact on Congress, which is, itself, in the midst of total chaos in the wake of the resignation of John Boehner, and now with the surprise withdrawal of Kevin McCarthy from the Speaker's race, who was the nominated, or assumed heir apparent, of John Boehner to replace him as Speaker of the House. This has thrown the entire Congress into chaos, and they were desperately in need of the leadership that LaRouche PAC was there to provide.

The text of this statement is the following, and I think it's very short, and very concise, and it's worth beginning our broadcast tonight by just reading this in full. It's titled "For the Urgent Attention of Congressmen, Senators, and Other Members of the United States Government":

Oct. 5—Key responsible Congressmen and Senators (and there are some), and other U.S. government representatives must meet at once, to issue Findings of Fact and Statements of Commitment roughly as follows, for immediate enactment into law, and into immediate effect.

1. There is now an acute emergency which threatens to kill millions of Americans, primarily, and also citizens of other countries.
2. This is due immediately to the bankruptcy of Wall Street. Wall Street is totally and irremediably bankrupt. The successive Bush and Obama bailouts and the rounds of "quantitative easing," have only succeeded in making all of Wall Street's values valueless, and finalizing its bankruptcy.
3. If Wall Street is permitted to blow out again on its own terms, as now appears imminent, the result will be the worst panic in history, which will close down everything that remains of the U.S. economy. We will have mass death, on the order of the Black Plague which wiped out one-third of the population of Europe. Another Wall Street bailout, which Obama will demand if he is permitted to remain in office, would trigger a hyper-

inflation just as deadly.

4. Hence, Wall Street must be closed down pre-emptively by U.S. Government action, in the spirit of what Franklin Roosevelt would do if he were alive today. (Although the crisis he faced was far milder.) Only activities compatible with a strict Glass-Steagall standard must be allowed to continue.
5. The Federal Government must issue U.S. dollars as credit to preserve the lives of the population and employ all the employable, in the spirit of Roosevelt's kindred actions with Harry Hopkins.
6. Over the slightly longer term, U.S. Federal credit must be used to rapidly raise the level of productivity of U.S. labor, through increased energy-flux density with scientific and technological progress.
7. Finally removing Barack Obama from office would be an excellent starting-point for these urgent reforms.

So that went out all over Capitol Hill this week, and also across the country, with rallies from San Francisco to Manhattan, and elsewhere in between. And Obama *is* increasingly being isolated and abandoned by members of his own cabinet, vis-a-vis the Russian intervention into Syria; the split by Hillary on the TPP, distancing herself now, officially, from Obama on that, and also, with the dramatic announcement by Doctors Without Borders that they will be pursuing an independent investigation into whether *war crimes* were committed with regards to the sustained bombing, for over one hour, of the Afghan hospital. And that's something that we will get into later in this broadcast.

So, in that context, I'd like to begin tonight's broadcast by asking Jeff to respond with Mr. LaRouche's remarks on the institutional question for this week, which I'll read as follows:

"Mr. LaRouche. There are strong rumors that Vice President Biden will enter the race. Some observers believe key

individuals associated with President Obama are supportive of Biden's nomination. Some Obama campaign veterans are successfully helping Sanders' fundraising campaign. In your view, is there a concerted effort at the White House to find an alternative to Hillary Clinton?'

So, I'll let Jeff give Mr. LaRouche's response to that.

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt.

I think the reality of the situation goes way, way, way beyond the question of whether or not the Team Obama, the core group of advisors plus the President himself, have it out for Hillary Clinton, because there's ample evidence that that's absolutely the case. And, in fact, it's been the case since the moment that President Obama offered Hillary Clinton the job of Secretary of State, which she unfortunately, very foolishly accepted. And so, is there animus between the Obama and Clinton machines, and family? No question about it. But we're in a different universe. We're almost on a different planet right now from the standpoint of the upcoming Presidential elections and events that are much more immediately at hand.

President Obama and the entire inner circles at the White House are in an absolutely frantic state of mind, and under those kinds of circumstances, one can expect that this President will make the kinds of colossal blunders, dangerous blunders, which could lead to general war,—and in fact, there are many indications of exacting that trajectory—and alternatively, will result in the kind of meltdown that will finally catalyze the long, long overdue drive to get him out of office.

Recently, when President Obama spoke at the United Nations General Assembly, there was a state of total shock and disbelief among the diplomats present, when they realized that Obama's words were full of nothing but lies and hypocrisy. The

United States was engaged in a bombing campaign in Syria, which was in violation of the most fundamental concepts of national security, of national sovereignty. The Syrian government did not invite the United States in. There was no United Nations Security Council action, and in fact, there has been no action by the United States Congress giving the President any authorization to carry out any military operations overseas.

So, in effect, the President's behavior is completely lawless, completely irrational, and generally speaking, sociopathological. And this is nothing new. Back in April of 2009, Lyndon LaRouche, in a nationwide and internationally telecast webcast, warned that the President had a severe narcissist personality disorder, and that the danger was that if he were allowed to continue in office unchecked, this would lead to a complete breakdown, and to a state of general war that could lead to a thermonuclear war of extinction.

Now we're on the very edge of exactly that process. As Matt mentioned, we had a large delegation up on Capitol Hill several days ago, and in that discussion process that occurred with many, many members of Congress—around an outdoor rally and around a lot of private discussions—the striking shift in mood, particularly among Democrats, was that when we said: Obama must be removed from office, we can't wait out the clock and run out the duration of his Presidency, Wall Street is bankrupt, the system is about to blow, and we are on the verge of thermonuclear war—the general response was no longer “Oh, c'mon, that's impossible. It'll never happen.” Now people wanted to stop and talk, and the question was not *should* it be done, but the question was *how* do we do it.

So, you've got an Obama White House that is increasingly being isolated from the rest of the world. You've had in the past days a pattern of response to the actions taken by Russian President Putin in Syria, where, instead of this pattern of permanent war, never-ending conflict, with no effort

whatsoever to actually solve anything in a decisive way—the Russians have come in and are prepared to use military force, combined with diplomacy, to wipe out the Islamic State, and any other allied Salafist, jihadist forces, and this is a different mode of action.

What President Obama represents is the fact that, for the entirety of the Twentieth Century, we've been operating under a continuous degeneration of culture, and of intellectual and moral depth. We're now at the point that we're one and a half decades into the Twenty-First Century, and the disastrous course of the Twentieth Century has not yet been reversed.

You go back to the beginning of the Twentieth Century, the beginning of a century of perpetual war and economic breakdown, a collapse of productivity, and you see that mathematics replaced morality and physics and other science, as the basis for all major policy decisions. Clearly you had moments of exception: the Franklin Roosevelt Presidency in its entirety was a dramatic exception to this. But from the moment that Franklin Roosevelt died, we have been on a downward trajectory. We've lost the ability to expand productivity in the real economy. The levels of morality have gone downward with every successive generation, and now we've reached the bottom of the barrel, with both the Obama Presidency and with the level of overall cultural morality here in the United States.

Now, in our discussion with Mr. and Mrs. LaRouche,—and I should say, by the way, that this is now Thursday late afternoon, and we've prerecorded this broadcast, so there may be events over the next 24 hours before you're viewing this broadcast that change things rather dramatically; it's the nature of the period that we're in, that things are changing on an hourly and daily basis.

But Mr. and Mrs. LaRouche recounted the fact that they were watching a show on German television on Wednesday evening,

which was a kind of interview/interrogation of German Angela Merkel. Now as those of you who've been regularly following these broadcasts, and have followed the LaRouche movement over the years, are aware, we've been harshly critical of Frau Merkel: that she's not been an effective Chancellor. She's presided over some of the most disastrous decisions that have been made in Germany in the entire postwar period, such as the complete dismantling of Germany's nuclear power sector.

But, she made the right decision under enormous public pressure, to not go into a xenophobic attack against the urgent needs of the refugees flooding into Europe from North Africa and from the Middle East, escaping the devastating wars that President Obama, and before him President George W. Bush, were absolutely responsible for.

So, Merkel was under vicious attack from some of the interviews on the question of why she was tolerating the flow of these Middle East refugees into Germany. And why didn't they just simply create refugee camps on the outskirts of Europe in the Middle East; virtually concentration camps? And so Merkel, in her own quiet way, held her ground; and Mr. LaRouche's comment was that basically she steadfastly maintained the view of the majority of Germans. If you didn't have Putin taking the actions that he has taken in Syria and elsewhere, and if you didn't have a majority of the population in Germany sticking with the view that it's time to open your arms and help out these refugees who are fleeing from wars that are not of their own making, but came from the disastrous policies of the West – particularly from Britain and the United States – we would be on the very edge of war; if not already in a general warfare situation at this moment.

You've got a stark contrast in personal experience and personal morality between President Obama and President Putin. Obama was brutalized as a very young child by his Indonesian stepfather; who was by all accounts himself a killer, and who brutalized both Obama's mother and himself to the point that

eventually the mother decided to get him out of there and send him back to Hawaii. These kinds of experiences can run very deep in your psyche; and can produce the kinds of socio-pathological behavior that we've seen. The case of the bombing of the hospital in Afghanistan, which we'll take up a bit later, is but one example of this.

So, we're faced with a degenerate culture; we're faced with a Wall Street that is thoroughly and completely bankrupt; and must be put through bankruptcy elimination. It's got to be completely shut down. And we've got the problem, that, on the Republican Party side, you have a sick spectacle of candidates running for office. And on the Democratic Party side, while you have individuals who have certain credibility and talent – Martin O'Malley quite clearly is aware of the immediate urgency of Glass-Steagall and the need to put Wall Street in its place; but there is an enormous gap – Mr. LaRouche emphasized this, that there is no one candidate who can be counted on to actually do the job. To present a comprehensive solution to the gravest crises, that this nation and the world have faced in memory. And therefore, what you need is an array of candidates who bring a certain kind of view and talent to the table; so that we can establish a Presidency under very grave circumstances that assembles the kind of necessary talent to be able to do the job.

Now in fact, certain things must happen immediately; and cannot wait for the Presidential primary elections, the conventions, and the elections in November of 2016. What we need immediately – right now – as preemptive action before Wall Street blows out; we need to reinstate Glass-Steagall. Glass-Steagall is by no means the total solution; but it is the indispensable first step. Glass-Steagall reinstated; full and complete bank separation will accomplish two things immediately. It will wipe out Wall Street, because once you separate out legitimate commercial banking activity from all of the gambling activity, and make it clear gambling debts

will no longer be bailed out by taxpayers; at that moment, that entire Wall Street gambling bubble will evaporate. It'll be clear that nobody is going to bail it out; that it could never, ever be bailed out. It would be an act of moral horror to bail it out; and therefore, it will just disappear. And under those circumstances, it will almost certainly mean the immediate demise of Obama. Either Obama signs Glass-Steagall into law, which is highly unlikely; or his effort to block it on behalf of a Wall Street that's already dead, will mean that he will be drummed out of office. He will cause such an enormous backlash, that's been building and building and building for so long already; that he'll be gone. So, Glass-Steagall as a first step towards adopting the entire array of Franklin Roosevelt American System solutions to this crisis, is absolutely indispensable in the short term.

And the mood in the country is shifting, particularly among certain patriotic institutions. The Pentagon is well aware that President Obama represents an horrific danger of war confrontation with Russia. And now the center of gravity of that danger has shifted from eastern Ukraine to Syria; but the danger remains the same. Secretary of State Kerry is trying to do certain things with the Russians to maintain a certain war prevention, war avoidance dynamic. And he has institutional backing for those actions; otherwise, I doubt he would be simply taking them on his own. But all of these measures, as useful as they are, are simply holding back the tide. Wall Street must be put out of its misery; Obama must be removed from office. The 25th Amendment, which provides for the means to remove a President who is no longer mentally fit to serve, is the most efficient means to carry this out.

But we are talking about events and actions that are going to have to be taken right away; immediately in the coming days ahead. Because if those measures are not taken, and if the holding line actions being taken by people like Angela Merkel, with all of her flaws and weaknesses, in Germany; if there

were to be a pushback against what President Putin is doing in Syria right now, then we'd go over the edge. And the driving factor in all of this, again, is that Wall Street is finished; it's bankrupt, it's doomed, it can never be put back together again. And either Wall Street is put out of its misery, or we're headed for a moment of total and absolute chaos. You had, for example, in Thursday's *Washington Post*, an article by none other than Larry Summers – who was the architect of the end of Glass-Steagall; and he has an article called "The Global Economy in Peril". In the article, he says that the whole policy of QE [quantitative easing] can't be done again; interest rates are at zero, the Fed has no ability to do anything. The only option is to begin investing in capital investment in the real economy. Now, Larry Summers is a numbskull; and the idea that he's even acknowledging the desperation of the present situation, tells you where things really stand right now. So, we need Glass-Steagall immediately; that will bring about the end of the Obama tyranny, the Obama Presidency. And nothing short of those measures is going to even remotely come close to solving the problems that are staring us right in the face.

ROSS: Well, let's take up the bombing of the hospital in Afghanistan. As I'm sure everyone is aware, on Saturday, the U.S. military struck a hospital that was run by Doctors without Borders; commonly known by its French acronym MSF (Medecins sans Frontieres), in Kunduz, Afghanistan. Destroying part of it, killing 10 staff members, 10 patients, including 3 children, and injuring 37. This is a hospital that the coordinates of it had been communicated by MSF repeatedly to the U.S. military, Afghanistan, NATO – including only a short period before the attack. After the bombing started, MSF tried to alert the U.S. military and yet the bombing continued for another 30 minutes. So, I wanted to read some portions of a speech that was given by Dr. Joanne Liu, the President of Doctors without Borders, and ask Jeff to comment; put this into context for us. So, Dr. Liu said:

“On Saturday morning, MSF patients and staff killed in Kunduz joined the countless number of people who have been killed around the world in conflict zones and referred to as ‘collateral damage’ or as an ‘inevitable consequence of war’. International humanitarian law is not about ‘mistakes’. It is about intention, facts and why.

“The U.S. attack on the MSF hospital in Kunduz was the biggest loss of life for our organization in an airstrike. Tens of thousands of people in Kunduz can no longer receive medical care now when they need it most. Today we say: Enough. Even war has rules.”

Dr. Liu said, “This was not just an attack on our hospital – it was an attack on the Geneva Conventions. This cannot be tolerated. These Conventions govern the rules of war and were established to protect civilians in conflicts – including patients, medical workers, and facilities. They bring some humanity into what is otherwise an inhumane situation.”

She said, “It is precisely because attacking hospitals in war zones is prohibited that we expected to be protected. And yet, 10 patients including 3 children, and 12 MSF staff were killed in the aerial raids.

“The facts and circumstances of this attack must be investigated independently and impartially, particularly given the inconsistencies in the U.S. and Afghan accounts of what happened over recent days. We cannot rely on only internal military investigations by the U.S., NATO, and Afghan forces.”

She said, “Today we announce that we are seeking an investigation into the Kunduz attack by the International Humanitarian Fact-Finding Commission. This Commission was established in the Additional Protocols of the Geneva Conventions and is the only permanent body set up specifically to investigate violations of international humanitarian law.”

So, I’d like to ask Jeff to put this into context, and let us

know how to think about this.

STEINBERG: First of all, Mr. LaRouche completely endorses the need for the kind of investigation that will presumably be carried out by this body under the Geneva Convention; because it would be a terrible tragic mistake to carry out an investigation that works from the bottom up. This was a policy action, and ultimately it was a policy action of the Obama administration; and as Mr. LaRouche put it, it is characteristic of the state of mind of the President himself. I don't have to remind regular viewers of this broadcast about the Tuesday kill list sessions; or about the fact that at least four American citizens have been willfully put on those kill lists and murdered without any due process whatsoever. These are crimes against the U.S. Constitution, crimes against humanity.

So, that's the character of what we're dealing with. Remember the decision that was consciously made by President Obama, Prime Minister Cameron, and former French President Sarkozy, when they had Muammar Qaddafi actually ready to be detained; and the decision instead was made to kill him. To have him murdered in cold blood in order to accelerate the kind of chaos that ensued; and particularly the targeting of Russia and China that followed off of that. So, these are important contextual factors to take into account, that cry for a full-scale actual independent investigation.

Now, one that I think must be factored in, as this serious investigation goes forward, is that there's a recent prehistory of relations between President Obama and Doctors without Borders. Back six months ago, during an earlier phase of the negotiations around the Trans-Pacific Partnership (TPP), Doctors without Borders put out a policy statement in which they said that unless the entire TPP agenda relating to pharmaceuticals was changed, they would campaign aggressively against it; because the agreements that were under discussion – some of which were leaked by Wikileaks, and that's about the

only transparent public revelation about what this treaty actually says – but in the section relating to pharmaceutical patents, effectively they shut out the ability of generic drug manufacturers to actually do their job. And the Doctors without Borders estimate was that one-half billion people would be shut out of access to vital, lifesaving generic drugs under the terms of TPP. To my knowledge, there's been no change in that aspect of the treaty, which the Obama administration rammed through earlier in the week. So, you've got a context here, where what happened with Doctors without Borders, issuing a clarion call to defeat one of President Obama's signature legacy efforts cannot be ignored when you have to deal with taking into account the psychology of this President.

Now, I think it's also very important to once again look at the events that are going on, the backdrop – the psychological context – for understanding this brutal attack in Kunduz. Because look, the initial comments coming out of the administration; they made no attempt whatsoever to deny what happened. They just simply tried to issue a blanket statement that the Taliban took over Kunduz, and therefore, everyone living in that city could be presumed to be a terrorist. Now, I mean, that kind of madness is, again, unfortunately typical of the kinds of squirming logic that are used by this White House, this President to justify actions that do belong before the International Court of Justice for War Crimes and Crimes Against Humanity.

So, then in contrast to that, you've got the actions that the Russians have taken in Syria. They've been invited in officially by the Syrian government; they have formed a treaty agreement, in effect; a Memorandum of Understanding among Syria, Russia, Iran, and Iraq, to decisively go after and wipe out the Islamic State, the Army of Conquest, the al-Nusra Front – all of the groups that share a radical Salafist, jihadist commitment. And so, whereas the United States and the

so-called coalition of 60 countries has been playing both sides of the fence; carrying out minor little incidental attacks against the Islamic State, supporting the Kurds here a little bit, doing certain other things. Those same countries have been instrumental in actually going after and supporting the Islamic State, because as President Bush said way back in the summer of 2011, "Assad must go." The Saudis are behind the Army of Conquest; they created it, they've poured money and weapons into it. They're part of the so-called coalition against the Islamic State; but the core of the Army of Conquest – backed by the Saudis – is the al-Nusra Front, which is al-Qaeda. So, in other words, the United States is part of a coalition which has absolutely no intention whatsoever of eliminating the threat to humanity posed by the Islamic State.

You have members of Congress – most recently Tulsi Gabbard – who said, look you might not like everything that Russia does, but back in World War II, there was an agreement that the threat to mankind represented by Hitler and the Axis powers was so great, that the only viable option was to work with the Soviet Union, to work with Stalin, to defeat Hitler and defeat the Nazi cause. And as Mr. LaRouche emphasized, it was in fact the Soviet involvement that was decisive in defeating Hitler. If it were not for the suffering of the Russian people – 22 million killed, for starters – and if it were not for the kinds of actions at places like Stalingrad, the outcome of World War II would probably have been very different; even despite Roosevelt's Arsenal of Democracy.

So, now you've got Russia moving into Syria. And very clearly, if you study the 2nd Chechen war, which took place soon after Putin became President, if you look at the 2008 Georgia war, you know that the Russians aren't going in there to fight to a stalemate. They are going in there for a total victory; whereas the United States has not even entertained the concept of total victory in the period following the death of Franklin Roosevelt. We had a total victory concept in

World War II; we abandoned it. Vietnam was the new Rand Corporation conflict resolution, systems analysis mode of warfare; where mathematics are the dominant factor. Never a concept of victory. The real crisis going on right now between the United States and Russia in Syria has nothing to do with no-fly zones, or areas of operation, or anything like that. The difference is that Russia is going in for absolute, decisive victory over the terrorists; and as Lavrov said pointblank in his discussions with Secretary of State Kerry very recently, he said, "If it walks like a terrorist, if it quacks like a terrorist, then it is a terrorist; and we're going to treat it that way." So, these shades of gray differences between al-Nusra, the Army of Conquest, and ISIS, are outside the Russian concept of war.

So, Putin is going in for the kill. Over the last 48 hours, Russia – in conjunction with Syrian military, as well as Iraq and Iran – has launched an air-land-sea total offensive against the terrorist infrastructure in Syria. It's changed the rules decisively; it's changed the likely outcome of the entire situation. And since the Obama administration and President Obama personally never abandoned the idea that the first priority is to get rid of President Assad and worry later about the consequences, what the Russians have done has stolen the moment completely. In warfare, victory is very often measured by the ability to anticipate and know what the other command is thinking and doing; and to move on a flanking basis way out ahead of them and catch them by surprise. That's what happened this week. The fact that the Russians have launched cruise missile strikes on terrorist targets inside Syria from 900 miles away, from four ships in the middle of the Caspian Sea accessing Iranian and Iraqi airspace *en route* into Syria, indicates that there is a serious military operation here. Yesterday, the *New York Times* finally acknowledged that the Russian war plan in Syria has been mapped out in partnership with Iran and Iraq and Syria, and probably with Hezbollah, for at least the past four

to six months. The United States was blindsided by and large to these developments, because President Obama – in his supreme arrogance – presumed that the “coalition” was the only game in town.

So, now the Russians have stolen the march, and are committed to a dynamically different policy; and there is a very strong possibility that the Russians will succeed, because they're committed to victory. Whereas, the policies coming from the Obama administration and the Bush administration before that, were simply a commitment to perpetual wars; wars that ultimately get measured in the body count. How many people are killed? How long is the war sustained? How much infrastructure and economic capacity can be permanently destroyed? Already, much of the middle class of Syria, which was a modern secular large middle class country, have been driven out. So that the brain drain on Syria is in itself another major kind of crisis. These are the kinds of calculations that have dominated the thinking of the 20th Century: population wars; Malthusian methods of reducing population in absolute terms; breaking down any prospects for genuine scientific and technological progress and advancement; no increase – in fact a net collapse – of real productivity. That's been going on pretty much nonstop since the death of Roosevelt.

So, Obama is carrying out a policy that's doomed to fail; and could very well bring the world to the very brink of thermonuclear war. The Russians are carrying out a strategic and military flanking operation with a large element of diplomacy thrown in as well. Turkey has already worked out de-confliction agreements with Russia; and the acting Prime Minister of Turkey, Davutoglu, said yesterday that Russian/Turkish relations are perfectly fine. Syria will not interfere with the Russian and Turkish neighborly cooperation. There was a high-level military delegation from Russia in Israel, talking about the fact that Israel no longer

has carte blanche to carry out bombing attacks inside Syrian territory against Hezbollah targets. So, you've got Iraq now saying that they want Russia to come in as the primary ally in the war against the Islamic State.

The former head of the Defense Intelligence Agency [DIA], Gen. Michael Flynn – whom we've talked about on a number of our recent shows – who came out and blew the whistle on the fact that Obama supported the growth of al-Qaeda in Iraq, and ultimately the Islamic State, and refused to take DIA warnings seriously because it interfered with his plans of overthrowing Assad; even if it meant being in bed with the very people who did the 9/11 attacks in 2001, and then did the Benghazi. So, General Flynn was interviewed several days ago on Russia Today; and he said pointblank "We must be working with Russia. Russia has more strategic interests in defeating the Islamic State in Syria than the United States does by far." There are thousands – an estimate of 2500 to 5000 – Chechen and other Russian Muslims who've been recruited into the Islamic State, the al-Nusra Front, and are now fighting in Iraq and Syria. And if they are not defeated right there in the Middle East, they will go back to Russia; and Russia will be facing an absolute hellish situation. So Putin, whose parents suffered greatly during the 2nd World War, as almost all Russians did; Putin, who lost a brother in the 2nd World War, has that kind of sense of morality to be willing to wage a total war to defeat an enemy that is clearly the enemy of humanity.

So, if you put all of those elements together, and then go back to the question of the investigation, and the need for an investigation, into the hospital bombing in Kunduz; I think it's very clear that the findings of that investigation, if they are allowed to consider the full top-down implications, will be extremely important and will be extremely bad news for President Obama.

OGDEN: Well, with that said, I want to bring a conclusion to

this evening's broadcast. I want to thank both Jeff and Jason for joining me here in the studio. And I think we can proceed with a substantial amount of clarity as to the dramatic nature of the current situation, and how important the intervention that LaRouche PAC and the LaRouche movement nationally have at this present time. So, the mobilization that we initiated this week I think will continue into this following week; and if you haven't yet, please take the statement that I read at the beginning of the broadcast tonight – the Urgent Message to Congressmen and Other National Leaders – and circulate it as widely as you can. We need to continue to spread this as widely as is possible; and take the proceedings of also the Fireside Chat that Mr. LaRouche continues to do on Thursday nights and his discussion with the group up in Manhattan on Saturdays. And make sure that you are getting as many people as you can to study this in dept and to join our mobilization.

So, with that, I'd like to thank you all for listening; and stay tuned to larouchepac.com. Good night.

USA: Larry Summers kræver massiv, global, finansiel 'kvantitativ lempelse' for at afværge international finansiel nedsmeltning

8. oktober 2015 – Larry Summers, der spillede en central rolle i ødelæggelsen af Glass-Steagall fra sine stillinger i USA's

Finansministerium fra 1995-2001, har skrevet en lang kronik, der er publiceret i dagens *Financial Times*, *Washington Post* og andre publikationer, og hvor han udsteder et presserende krav om »substantielle ændringer i verdens økonomiske strategi« for at håndtere den fremstormende nedsmeltning.

For altid en fortaler for aggressiv kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), lægger Summers nu stemme til den udprægede panik, der fejer hen over finansskredse, ved at sige, at en sådan »traditionel kvantitativ lempelse« i den monetære politik ikke længere ville have nogen virkning på krisen. Han kræver udløsningen af, hvad der svarer til en finansiel, udvidet kvantitativ lempelse og opfordrer indtrængende regeringer på begge sider Atlanten, og især de såkaldte fremvoksende økonomier, til at påtage sig rene bjerge af ny gæld ved, at de selv og deres centralbanker direkte opkøber junk-obligationer i halsbrækkende tempo. Man skal ikke bekymre sig om gæld-til-BNP på 60 % og mere, erklærer han; »et langt højere tal er bestemt passende i dag«.

Man bør erindre sig, at Summers, der var USA's vicefinansminister under Robert Rubin fra 1995-1999, og dernæst selv finansminister fra 1999-2001, da Glass-Steagall formelt blev ophævet, i dag er en af Hillary Clintons vigtigste rådgivere i økonomisk politik. Hans artikel opfordrer til, at hans klinisk hysteriske forslag diskuteres på det årlige IMF-møde med verdens finansministre og centralbanker, der vil finde sted den 9. okt. i Lima, Peru.

Deutsche Bank annoncerer

historiske tab på 6, 2 mia. euro

8. oktober 2015 – Aktier i Deutsche Bank faldt 6 % i handel efter børsernes lukketid i går, efter meddelelsen om tabene på EU6,2 mia. Faldet på aktiemarkedet er faktisk mildt i forhold til de meddelte tab. En artikel på Tv-netværket Tagesschau webside gennemgår årsagerne til tabene: foruden høje, legale omkostninger og tabene i forbindelse med Hua Xia-bankoperationen, relaterer en stor post til overvurderede værdipapirer, som Deutsche Bank nu ønsker at sælge, så som Postbank. Postbank er vurderet til over EU6 mia. på regnskabet, hvorimod dets markedsværdi burde være EU3-4 mia.

Deutsche Bank havde allerede meddelt sin plan om at udskille og sælge sine kommercielle bankafdelinger og koncentrere sig om udelukkende investeringsbankvirksomhed. Beslutningen om at nedskrive sådanne aktiver er den første handling i denne forbindelse, som den nye, britiske meddirektør, John Cryan, har foranstaltet.

Med andre ord, så nedskriver Deutsche Bank sine reelle aktiver på regnskaberne og forbereder sig til at sælge dem til nogle hajer, og beskytter sin hasardspilsafdeling, som det ønsker at øge endnu mere. Deutsche Bank har for 75 billioner dollars i nominel værdi i derivatkontrakter, og for 1,7 billioner euro i aktiver. Dette er materiale for en kriminel undersøgelse.

Lyndon

LaRouche:

Der

eksisterer nu en AKUT NØDTILSTAND: 7 punkter til omgående behandling af kongres- medlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering

5. oktober 2015:

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville

udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING OKTOBER: Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskrak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Download (PDF, Unknown)

Leder, 8. oktober 2015: Fyr omgående Obama!

Rusland har nu lanceret en dynamisk luft-, land- og vandoffensiv i Syrien, sammen med den Syriske Hær, og med opbakning fra Hezbollah og IRGC-styrker (Den iranske Revolutionshær). De primære mål er Islamisk Stat og Erobringshæren, der er en saudisk skabelse domineret af al-Qaeda (Nusra Front). I går mødtes præsident Putin med forsvarsminister Shoigu, og deres møde blev delvist vist i fjernsynet. Shoigu meddelte, at den Russiske Flåde havde sluttet sig til kampen mod ISIS, med fire, russiske flåde fartøjer i det Kaspiske Hav, der affyrede 26 krydsermissiler på en afstand af 900 mil mod ISIS-mål i det nordlige Syrien.

Irak har indikeret, at det vil bede Rusland om at påbegynde bombeoperationer imod ISIS inde på irakisk jord. Tyrkiet har, i modstrid med NATO's og Obamaregeringens højtravende snak, meddelt, at relationerne med Rusland er fine, og at man har etableret en militær kanal for at sikre, at der ikke opstår nogen hændelser mellem russiske og tyrkiske fly i området langs den syriske grænse. Fungerende premierminister Davutoglu sagde til reportere onsdag, at russisk-tyrkiske relationer er venskabelige og udviser godt naboskab, og at der ikke vil komme nogen tyrkisk-russisk konflikt ud af situationen i Syrien.

Obama er blevet grundigt udmanøvreret og trængt op i en krog af de russiske handlinger, der har udløst et betydningsfuldt brud væk fra Obama af traditionelle amerikanske nøgleallierede i Europa og Mellemøsten. For at føje spot til skade, så kom fhv. udenrigsminister Hillary Clinton, under sin valgkampagne

i Iowa, i onsdags med en udtalelse om, at hun var imod Trans-Pacific Partnership (TPP). Det betyder, at alle de tre, vigtigste, demokratiske præsidentkandidater har brudt med Obama over TPP.

Obama er blevet overgivet af alle sine »gamle venner«, med saudierne som eneste undtagelse.

Alt imens Obama fejrede TPP-aftalen i weekenden, så bliver det mere og mere sandsynligt, at det vil slå tilbage mod ham som en boomerang og kunne katalysere alle hans fjender til en enkelt styrke, der slår ham ned over TPP.

Lyndon LaRouche har understreget, at det er tydeligt, at Obama nu overgives af alle sine tidligere venner, inklusive Hillary Clinton. Han kan, og må, fjernes fra embedet, i dette øjeblik, hvor spørgsmålet om krig of fred ligger på vippen. Fra Rusland lyder der advarsler om, at Obama totalt kunne flippe ud over Putins diplomatiske succeser i de seneste uger og kunne forsøge at starte nye krigsprovokationer med 'farvede revolutioner' imod Rusland. Disse provokationer kunne komme i det østlige Ukraine, i Moldova, i enklaven Transnistrien, eller i det armensk-aserbajdsjanske område omkring det Kaspiske Hav.

Obama sidder i kviksand op til navlen, men han er stadig en trussel, og intet mindre end hans fjernelse fra embedet vil fuldt ud løse krisen.

Timing er af afgørende betydning. Wall Street og London er irreversibelt bankerot, og en hvilken som helst udløser, kunne detonere hele systemets nedsmeltning. Glass-Steagall må vedtages, før denne nedsmeltning. Federal Reserve står magtesløs og hænger på en regnskabsopgørelse på 5,2 billioner dollars, takket være bailout (bankredning) via kvantitativ lempelse og en nulrentepolitik, der yderligere har næret boblen.

Obamas fjernelse, gerne under det 25. forfatningstillæg,

samtidig med vedtagelse af en lovgivning, der genindfører Glass-Steagall, repræsenterer den eneste, fornuftige mulighed. Putins flankeoperationer i Syrien har skabt den nødvendige åbning for at bringe hele dette Obama-rod til fald. Gå ikke glip af denne historiske chance. Den kommer måske ikke igen.

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak: »Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord,

»Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«

**Leder, 7. oktober 2015:
LaRouche mobiliserer for
at lukke Wall Street ned,
mens bankierer hylér,**

»Systemet bryder sammen«

Mens du læser denne rapport, er en stærk delegation af LaRouchePAC-aktivister fra New York City – garvede veteraner fra Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – ankommet til Washington, D.C. for at lede dagens mobilisering og lobbyvirksomhed på Capitol Hill den 7. okt., for indtrængende at opfordre ansvarlige nøglepersoner blandt kongresmedlemmerne og senatorerne til omgående at tage skridt til at lukke Wall Street ned og gennemtvinge Glass-Steagall. Som det specificeres i LPAC's 7-punktserklæring, **»Til kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering, til omgående handling«**:

»En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande,«

hvilket kræver handling nu, i denne uge.

Panikken blandt bankierer på Wall Street og i City of London er mærkbar, lige under overfladen. Lederen i 3. okt.-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. På samme måde klynker magasinet *Forbes*, at »der er for over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (over-the-counter; 'over disken') på storbankernes regnskaber (selv om det virkelige tal sandsynligvis er det dobbelte), som kunne sprænge hele systemet i stykker, når et stormløb først tager fat.

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død.«

Det britiske Imperium er også i panik, fordi deres bydreng Barack Obama er ved at synke, og det hurtigt, både internt i USA og internationalt. Virkningen af FN's Generalforsamling og den russiske præsidents dristige handlinger i Syrien ruller kloden rundt, og folk er ved at vågne op til den kendsgerning, at et ny, international orden er mulig. De har set på, mens Putin hængte Obama til tørre i Syrien, og ikke alene overlevede til at fortælle historien, men er i fin form, mens Obama smøler frustreret omkring. Ideen om, at

»vi måske ikke behøver at tolerere Obama mere; måske ikke længere behøver underkaste os Wall Street og se på, at vore nationer dør«,

er en voksende kraft over hele planeten.

Dette er et historisk øjeblik, der er svangert med potentiale, har Helga Zepp-LaRouche understreget. Det er et øjeblik, hvor vi ikke alene kan sænke Wall Street og genindføre Glass-Steagall, men også skifte radikalt over til en politik med Verdenslandbroen og global genopbygning. Det faktum, at ledende, akademiske lærde, folk fra tænketanke og andre i Kina offentligt har støttet LaRouche-parrets Landbro-politik; at verdens andenstørste økonomi grundlæggende set har vedtaget denne politik, er af dramatisk, global betydning. Nu, hvor **den kinesiske udgave af EIR's bog, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, er blevet udgivet med så magtfuld opbakning, vil vi bringe dette budskab med tilbage til USA, med et stort oplag af Specialrapporten til en pris, der muliggør bred cirkulation i hele landet.

Lyndon LaRouche erklærede, hvad der står på spil her, den 5. okt. i sin ugentlige webcast med LPAC's Komite for Politisk Strategi:

»Vi kan ikke længere tolerere de risici, der er involveret med en fornyelse af Wall Streets betingelser. Vi må derfor, af denne grund, lukke Wall Street ned for at beskytte USA's

befolkning ... Vi må handle forebyggende. Det, vi har gjort, og det, som jeg har presset på for, er at få en omgående beslutning fra relevante medlemmer af Kongressen om at afholde et møde og håndtere situationen som sådan. Denne situation påbyder at lukke Wall Street, uden at de får en indsats for en bailout (bankredning). For, at give endnu en mulighed for en bailout til Wall Street ville næsten med sikkerhed garantere en stor katastrofe for befolkningen i USA.»

»Vi må derfor beskytte befolkningen. Vi må annullere Wall Street. Og vi må fortsætte fremefter med at omstrukturere organiseringen af vores beskæftigelse med den hensigt at rent faktisk få produktive processer sat i gang, grundlæggende set, et krav, der er mere presserende end det, Franklin Roosevelt gjorde. Men det, som Franklin Roosevelt udstod, og måtte konfrontere og håndtere, er ubetydeligt, sammenlignet med de vilkår, der hersker i USA netop nu.»

Supplerende dokumentation:

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak:

»Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet

er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske

bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«